

© UNICEF/UNB76729/Brown, Thailand

Policy Brief: 4

วิสัยทัศน์ด้านสิ่งแวดล้อมของไทย จำเป็นต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของเยาวชน

ในช่วงห้าปีที่ผ่านมา รัฐบาลไทยได้ใช้นโยบายประเทศไทย 4.0 ซึ่งเป็นโมเดลเศรษฐกิจแบบใหม่ที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ความคิดสร้างสรรค์ และเทคโนโลยีที่ให้ความสำคัญกับความยั่งยืนทั้งทางสังคมและสิ่งแวดล้อม การศึกษาของเยาวชนถือเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในการบรรลุเป้าหมายนี้

อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาล่าสุดในสามประเทศเกี่ยวกับการพัฒนาโครงการเศรษฐกิจสีเขียวผ่านการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเยาวชนในภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงที่จัดตั้งโดยยูนิเซฟและยูเนสโก พบว่าเยาวชนไทยบางกลุ่มที่เข้าร่วมการสำรวจกล่าวว่าพวกเขาแทบไม่มีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจสีเขียวและไม่รู้ว่าจะเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของเศรษฐกิจนี้ได้อย่างไร หรือจะช่วยให้เศรษฐกิจนี้ขยายตัวในประเทศไทยได้อย่างไร เยาวชนที่เข้าร่วมแบบสอบถามเหล่านี้ไม่มีข้อมูล หรือความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีพสีเขียวดีพอ และไม่เคยมีความคิดที่จะทำงานในอุตสาหกรรมสีเขียวมาก่อน

ด้านผู้เข้าร่วมการวิจัยจากภาครัฐ ภาคเอกชน และผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งแวดล้อมนั้น ถึงแม้จะมีการกล่าวถึงโครงการอบรมด้านสิ่งแวดล้อมสำหรับเด็กและเยาวชน แต่หลายคนก็ไม่สามารถหยิบยกตัวอย่างความพยายามที่ต่อเนื่องและยั่งยืนในการส่งเสริมการเข้ามามีส่วนร่วมของเยาวชนในเศรษฐกิจสีเขียวได้ ไม่ว่าจะ เป็นโครงการของภาครัฐหรือเอกชนก็ตาม “เราไม่เคยสร้างเวทีที่ชัดเจนในการให้เยาวชนเข้ามามีส่วนร่วม” เจ้าหน้าที่รัฐที่เข้าร่วมการวิจัยคนหนึ่งยอมรับ ทุกคนลงความเห็นตรงกันว่าทั้งรัฐบาลและบริษัทเอกชนยังดำเนินการไม่มากพอในการพยายามดึงเยาวชนเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการเคลื่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อม

“ **ฉันคิดว่าระบบการศึกษาไม่ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องสิ่งแวดล้อมมากพอ โดยเฉพาะในโรงเรียนท้องถิ่น** ”

- เยาวชนที่เข้าร่วมการวิจัย
คนหนึ่งกล่าว

“ **เราควรส่งเสริมให้เยาวชนสร้างความเปลี่ยนแปลง และรัฐบาลรวมทั้งคนอื่น ๆ ควรรับฟังเสียงของพวกเขา** ”

- ผู้นำเยาวชนคนหนึ่ง
กล่าวเสริม

ภูมิทัศน์ด้านนโยบายในประเทศไทย

ประเทศไทยเข้าเป็นภาคีสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศตั้งแต่ปี พ.ศ. 2534 และได้ให้สัตยาบันในความตกลงปารีสด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเมื่อปีพ.ศ. 2559 ซึ่งเป็นการย้ำถึงความมุ่งมั่นของประเทศไทยในก้าวไปสู่การเป็นสังคมคาร์บอนต่ำและทนทานยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

- ในเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศ (NDC) ที่ไทยยื่นต่อสหประชาชาติ รัฐบาลไทยสัญญาว่าภายในปี พ.ศ. 2573¹ ไทยจะลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้ได้ร้อยละ 20 จากระดับปกติของปี พ.ศ. 2548
- ภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทยซึ่งเป็นผู้ปล่อยก๊าซเรือนกระจกมากที่สุดประกอบด้วยอุตสาหกรรมพลังงาน เกษตรกรรม กระบวนการทางอุตสาหกรรม และการกำจัดขยะ

ปัจจุบันประเทศไทยกำลังดำเนินการตามแผนแม่บทรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. 2558-2593 แผนการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแห่งชาติ พ.ศ. 2558-2566 และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560-2564 ซึ่งเป็นแผนใหญ่ที่กำหนดทิศทางในภาพรวม ทั้งนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่แล้ว (พ.ศ. 2555-2559) ได้วางรากฐานการเติบโตสีเขียวที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำของประเทศไว้แล้ว

อาศัยยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0 รัฐบาลไทยจะสนับสนุน “นวัตกรรมทางความคิด” ซึ่งจะครอบคลุมโดยตรงถึงระบบการศึกษา และนวัตกรรมทางสังคม นอกจากนี้ยังสนับสนุนเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียวซึ่งเป็นรูปแบบการพัฒนาเศรษฐกิจแบบใหม่ที่ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและมุ่งเสริมพลังให้กับเศรษฐกิจท้องถิ่น รวมทั้งเพิ่มการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ขณะที่ยังเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจรูปแบบใหม่นี้มุ่งเน้นที่การทำให้เศรษฐกิจระดับท้องถิ่นสามารถพึ่งพาตัวเองได้มากขึ้น แต่ขณะเดียวกันก็จะเสริมขีดความสามารถให้ประเทศไทยในการบรรลุ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ของสหประชาชาติด้วย

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ. 2561-2580 ของประเทศไทยเน้นด้านการศึกษาของเยาวชนเพื่อเร่งศักยภาพทางเศรษฐกิจและการคำนึงถึงผู้คนทุกภาคส่วนในสังคม แม้ว่าทักษะขั้นพื้นฐาน เช่น คณิตศาสตร์และการอ่านเขียน ยังคงเป็นพื้นฐานที่จำเป็น แต่นักเรียนก็ต้องพัฒนา “ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21” (เช่น การปรับตัว การคิดวิเคราะห์ ความคิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา และการทำงานร่วมกัน) เพื่อให้สามารถก้าวหน้าได้ในศตวรรษแห่งความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วไม่หยุดนิ่งและความไม่แน่นอนนี้

แผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติฉบับที่ 2 พ.ศ. 2560-2564 ยังระบุถึงด้านที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเยาวชนเช่นกัน โดยมุ่งเป้าไปที่การพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชน และการช่วยให้พวกเขาสามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงของโลกได้

¹ UNFCCC. 2020 Thailand Updated NDC.

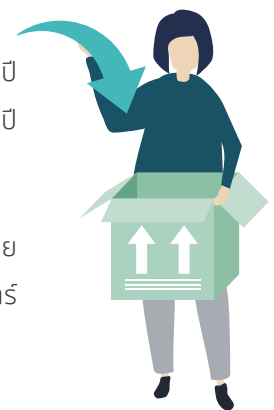

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในประเทศไทยที่เข้าร่วมการวิจัย

การวิจัยของยูนิเซฟและยูเนสโกตั้งเป้าไว้ที่ (1) ระดับการรับรู้เรื่องสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในกลุ่มเยาวชน (2) การมีส่วนร่วมของเยาวชนในการกำหนดนโยบาย การเคลื่อนไหว หรือการอบรมด้านอาชีพสีเขียว และ (3) ความรู้สึกของพวกเขาเกี่ยวกับความสามารถหรือการเสริมพลัง (empowerment) ที่เพิ่มขึ้นจากการมีส่วนร่วมดังกล่าว

ผู้เข้าร่วมการวิจัยที่เป็นเยาวชนในประเทศไทยมีตั้งแต่ระดับนักเรียนมัธยมปลายอายุ 15-18 ปี ในกรุงเทพมหานครและในพื้นที่ชนบทของเชียงใหม่ ไปจนถึงเยาวชนที่ทำงานแล้วอายุตั้งแต่ 18-24 ปี ในกรุงเทพมหานคร

นอกจากนี้ ผู้ใหญ่ 14 คนที่นักวิจัยได้สัมภาษณ์เป็นรายบุคคลประกอบด้วยผู้มีหน้าที่กำหนดนโยบาย รัฐบาล 4 คน เจ้าหน้าที่ภาคประชาสังคมและกิจการเพื่อสังคม 3 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม 1 คน เจ้าของกิจการ 3 คน และผู้นำเยาวชน 3 คน

ผลการศึกษา

การรับรู้และการมีส่วนร่วม

เยาวชนไทยที่เข้าร่วมการวิจัยต่างรับรู้เกี่ยวกับนโยบายที่เกี่ยวกับมาตรฐานอุตสาหกรรม โดยระดับการรับรู้ไม่แตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นเยาวชนเพศชายหรือหญิง หรือกลุ่มในเมืองและชนบท บางคนทราบเกี่ยวกับการแทรกแซงเชิงนโยบายที่เฉพาะเจาะจงสำหรับบางภาคธุรกิจโดยอาจไม่ทราบเกี่ยวกับเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศ หรือเป้าหมายความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม

โดยรวมพวกเขาทราบว่าเป้าหมายของการเก็บภาษีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกคือเพื่อควบคุมการปล่อยก๊าซ และนโยบายลดภาษีมีเพื่อส่งเสริมการใช้รถยนต์ไฟฟ้าหรือกระทั่งระบบขนส่งมวลชน ชาวชนบางคนยังทราบเกี่ยวกับกฎหมายที่จำเป็นในการสร้างมาตรฐานอุตสาหกรรมซึ่งสนับสนุนโดยกระทรวงอุตสาหกรรม เช่น มาตรฐาน ISO ขององค์การมาตรฐานสากล

ชาวชนไทยส่วนมากกล่าวว่าพวกเขาใช้แพลตฟอร์มสื่อสังคมออนไลน์ เช่น เฟซบุ๊ก ยูทูป และทวิตเตอร์เพื่อแสดงความกังวลเกี่ยวกับประเด็นปัจจุบันต่าง ๆ รวมทั้งเรื่องสิ่งแวดล้อมที่เสื่อมลงและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พวกเขาเห็นด้วยว่าโซเชียลมีเดียคือพื้นที่หนึ่งที่พวกเขาไม่เพียงแต่สามารถแสดงความคิดเห็นได้เท่านั้น แต่ยังสามารถเริ่มหรือติดตามกระแสหรือความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ได้ด้วย อย่างไรก็ตามชาวชนที่เข้าร่วมการวิจัยยังเห็นด้วยว่าพวกเขามีโอกาสเพียงน้อยนิดในการเข้าร่วมกระบวนการกำหนดนโยบายของรัฐบาลโดยทั่วไป รวมทั้งในประเด็นเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาประเด็นดังกล่าว

โรงเรียน มหาวิทยาลัย และรัฐบาลได้ให้การสนับสนุนนอกหลักสูตรในรูปแบบของการอบรมหรือกิจกรรมและการรณรงค์ต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น การรณรงค์เก็บขยะ การปลูกป่าชายเลน การประดิษฐ์หมอนจากเศษฟาง ชมรมโรตาแรคท์ (Rotaract Clubs)² และการทำงานกับกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมและค่ายอาสาในโรงเรียนสำหรับเยาวชนซึ่งมุ่งเน้นด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ผู้เข้าร่วมการวิจัยยังได้ร่วมกันทำกิจกรรมที่มีความสำคัญ ซึ่งจัดโดยกลุ่มต่าง ๆ ในชุมชน เช่น การเก็บขยะและการอบรมการปลูกต้นไม้ ชาวชนบางคนเคยเข้าร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อมสำหรับชุมชนในท้องถิ่นร่วมกับเยาวชนจากจังหวัดอื่น ๆ แต่ในภาพรวมกลุ่มเยาวชนแทบไม่ทราบถึงการสนับสนุนด้านการพัฒนาทักษะสีเขียวที่องค์กรภาคประชาสังคมและหน่วยงานของสหประชาชาติเป็นผู้จัดให้เลย

ผู้เข้าร่วมวิจัยที่เป็นผู้ใหญ่หลายคนเห็นว่ากระบวนการวางแผนระดับชาติไม่เปิดโอกาสให้เยาวชนคนรุ่นใหม่ได้มีโอกาสออกความเห็น ไม่มีพื้นที่อย่างเป็นทางการให้เกิดการมีส่วนร่วมดังกล่าว อย่างไรก็ตามผู้ให้สัมภาษณ์บางคนยังมีความเห็นในแง่ที่ว่าสถานการณ์จะค่อย ๆ ดีขึ้น ขณะที่นโยบายระดับนานาชาติมีการปรับให้เยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น ผู้ให้สัมภาษณ์เหล่านี้คิดว่าหน่วยงานไทยก็จะพยายามมากขึ้นเพื่อให้เยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมเช่นกัน

ด้านกลุ่มเยาวชนเห็นด้วยว่าการขาดความรู้และอาจขาดเวลาเป็นตัวจำกัดการมีส่วนร่วมในการเคลื่อนไหวและกิจกรรมสีเขียว บางส่วนรู้สึกว่าการขาดความรู้ในเชิงด้านอย่างต่อเนื่องจากรัฐบาลและผู้คนในสังคมทำให้พวกเขา รู้สึกไม่อยากเข้ามามีส่วนร่วม

การเสริมพลัง

โรงเรียนมีการให้ความรู้พื้นฐานและความรู้เชิงทฤษฎีบางอย่างที่อาจช่วยให้เยาวชนเข้าใจประเด็นสิ่งและล้อม และกระตุ้นให้พวกเขาหันเข้าหาเศรษฐกิจสีเขียวและอาชีพสีเขียว อย่างไรก็ตาม มีเยาวชนเพียงไม่กี่คนจากการวิจัยที่กล่าวว่าพวกเขาได้เรียนรู้ทักษะในโรงเรียนที่สามารถช่วยให้หางานสีเขียวได้

เยาวชนส่วนมากเชื่อว่าโรงเรียนไม่ได้ช่วยเสริมพลังให้พวกเขาด้วยทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานสีเขียว และเพราะเหตุนี้จึงไม่ได้กล่าวถึงอาชีพสีเขียวในฐานะเป็นทางเลือกอาชีพอย่างหนึ่ง เยาวชนในพื้นที่ชนบทมีโอกาสมากกว่าในการเรียนวิชาสายอาชีพซึ่งช่วยให้พวกเขาเข้าใจธรรมชาติของอาชีพสีเขียวบางประเภท กระนั้นก็ดี พวกเขาและผู้ให้สัมภาษณ์ที่เป็นผู้ใหญ่อีกหลายคนก็ยังเห็นตรงกันว่าโรงเรียนในพื้นที่ชนบทไม่มีความสามารถเท่ากับโรงเรียนในเขตเมืองในด้านคุณภาพ ทรัพยากร และการเข้าถึงข้อมูล

จากการสัมภาษณ์เจ้าของธุรกิจสีเขียวพบว่าพวกเขาและธุรกิจสีเขียวอื่น ๆ ได้ให้การอบรมกับพนักงานใหม่ ๆ รวมทั้งได้จัดกิจกรรมในชุมชนท้องถิ่น พวกเขาเชื่อว่าภาคธุรกิจได้ดำเนินการโดยลำพังมากแล้วเพื่อสนับสนุนการเปลี่ยนผ่านไปสู่เศรษฐกิจสีเขียว และการสร้างเสริมขีดความสามารถให้กับพนักงานของพวกเขา ด้านผู้ร่วมการวิจัยที่เป็นเยาวชนกล่าวว่าพวกเขาไม่ทราบเกี่ยวกับโอกาสเหล่านี้

บรรดาเจ้าของธุรกิจสีเขียวแสดงความกังวลว่าการเคลื่อนไหวของเยาวชนที่เกี่ยวกับความเสี่ยงด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศนั้นจะถูกมองว่าเป็นสัญญาณของความกระตือรือร้นมากกว่าเป็นการกระทำในเชิงบวกเพื่อสร้างความเปลี่ยนแปลง พวกเขาเสริมว่านี่อาจเป็นเหตุผลว่าทำไมการรณรงค์ด้านสิ่งแวดล้อมที่นำโดยเยาวชนจึงมีน้อยมาก ถึงแม้จะมีผู้นำเยาวชน นักขับเคลื่อน และผู้มีอิทธิพลต่อเยาวชนจำนวนมากในประเทศไทย แต่คนกลับมองว่ากลุ่มคนเหล่านี้ต้องระมัดระวังไม่กล่าวอะไรที่ไม่เข้าหู และต้องพยายามรักษา “ความไม่เกี่ยวข้องกับการเมือง” ไว้

ผู้นำเยาวชนไทยที่เข้าร่วมการวิจัยดูจะเป็นกลุ่มที่มีความหวังมากที่สุดว่าการรับรู้และมีส่วนร่วมของเยาวชนกำลังเพิ่มขึ้น “ตอนแรกก็ดูเหมือนว่าเราจะเปลี่ยนแปลงอะไรไม่ได้” ผู้นำเยาวชนคนหนึ่งกล่าว “แต่การอยู่ท่ามกลางผู้คนที่ยากจะทำอะไรให้ได้มากขึ้น ทำให้เราเริ่มผลักดันและทำอะไรมากขึ้นไปด้วย มันส่งต่อกันไปเรื่อย ๆ และชุมชนของเราก็เติบโตขึ้นเรื่อย ๆ มองเห็นทางออกใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น ความเป็นหนึ่งเดียวกันว่าพวกเราไม่ได้โดดเดี่ยว เราช่วยเหลือซึ่งกันและกันให้ประสบความสำเร็จได้ การมีคนเพิ่มขึ้นทำให้อะไร ๆ ดีขึ้น ช่วยให้เราสร้างเครือข่ายและร่วมกันกับทรัพยากรที่พวกเขามี”

ข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินงานของรัฐบาลให้ร่วมมือกับเยาวชน ในฐานะผู้นำการเปลี่ยนแปลง

“ สิ่งที่จะช่วย [สนับสนุนให้เยาวชนสนใจ
หางานสีเขียว] ได้ก็คือการศึกษา -
เด็ก ๆ ใช้เวลาห้าวันต่อสัปดาห์อยู่ใน
โรงเรียน ดังนั้นครูจึงมีอิทธิพลอย่าง
มากในการสอนเด็กให้เข้าใจถึงสิ่งที่กำลัง
เกิดขึ้นในโลก และสอนว่าเราจะแก้ปัญหา
ได้อย่างไร รัฐบาลต้องมั่นใจสามารถเป็น
ตัวอย่างให้เด็ก ๆ และรณรงค์เรื่อง
การเปลี่ยนแปลงโลกและวิถีชีวิตที่เป็น
มิตรต่อธรรมชาติมากขึ้น เด็ก ๆ
สามารถเรียนรู้ได้จากตัวอย่างที่เห็น
ซึ่งจะมีผลอย่างมาก บริษัทเอกชนก็
สามารถทำเช่นเดียวกันนี้ได้ ”

- ผู้นำเยาวชนชาวไทย

“ เยาวชนควรมีส่วนร่วมในการออกแบบ
หลักสูตรที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง
สภาพภูมิอากาศ ความยั่งยืน
และประเด็นสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ”

- ความเห็นจากเจ้าของธุรกิจสีเขียวคนหนึ่ง

“ รวมกันคือพลัง พวกเขาเรียนรู้ว่า
หากร่วมมือกันทำงานและแสดงความคิดเห็น
พวกเขาก็จะมีพลังสร้างความเปลี่ยนแปลง
ได้ ส่งเสริมให้เด็กเล็ก ๆ ได้สร้าง
การเปลี่ยนแปลง และต้องทำให้รัฐบาล
และคนอื่น ๆ ฟังเสียงของพวกเขา เรามี
หวังว่าจะเปลี่ยนแปลงได้ เวลาเด็ก ๆ
เข้ามาร่วมชมงาน [พวกเขา] จะเกิด
แรงบันดาลใจว่าสามารถเปลี่ยนแปลง
สิ่งต่าง ๆ ได้ พวกเขาเรียนรู้ที่จะเสี่ยง
และเดินไปข้างหน้า มีความยืดหยุ่นกับ
การเปลี่ยนแปลง และมีความเห็นอก
เห็นใจให้ทั้งกับตนเองและผู้อื่น ”

- ผู้นำเยาวชนชาวไทย

- บรรลุแนวคิดเรื่องเศรษฐกิจสีเขียวเข้าเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายประเทศไทย 4.0 ในยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0 มีกล่าวถึงเรื่องความยั่งยืนทางสังคมและสิ่งแวดล้อมอยู่แล้ว ถึงแม้ยุทธศาสตร์นี้จะให้ความสำคัญกับการศึกษาในฐานะที่เป็นพื้นฐานของการพัฒนาเศรษฐกิจ แต่ยังคงมุ่งเน้นไปที่นวัตกรรมและการเปลี่ยนผ่านไปสู่ดิจิทัลมากกว่า ควรมีการขยายการศึกษาอบรมให้ครอบคลุมไปถึงทักษะสีเขียว และให้ความสำคัญมากขึ้นกับการพยายามไปสู่สังคมที่เปิดโอกาสให้ทุกคนมีส่วนร่วม รวมทั้งการพัฒนาอย่างยั่งยืนผ่านการปรับเปลี่ยนธุรกิจให้เป็นสีเขียวมากขึ้น
- กระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงการอุดมศึกษาสามารถนำแนวคิดเรื่องโรงเรียนสีเขียว ระบบการศึกษาสีเขียว และการศึกษาและการฝึกอบรมด้านเทคนิคและอาชีวศึกษา (Technical and vocational education and training: TVET) สีเขียวเข้าเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์และการศึกษาระดับชาติโดยมีการจัดสรรงบประมาณให้อย่างโปร่งใส นอกจากนี้กระทรวงยังควรจัดทำโครงการ TVET ที่เปิดโอกาสโดยถ้วนหน้ามากขึ้นเพื่อให้เด็กผู้หญิงได้มีโอกาสเพิ่มเติมในการเข้าศึกษา จัดให้มีโอกาสเพิ่มขึ้นในการสื่อสารและการแนะแนวให้คำปรึกษาแก่เยาวชน เพื่อให้พวกเขาสามารถพูดคุยและศึกษาเกี่ยวกับตัวเลือกอาชีพที่มากขึ้น และสร้างความเชื่อมโยงกับแนวคิดเรื่องความยั่งยืนที่เรียนมาได้
- กระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงการอุดมศึกษาสามารถมีบทบาทแข็งขันมากขึ้นในการกำกับควบคุมให้มีการอบรมครูในประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และทักษะสีเขียวในโรงเรียนรัฐบาลทุกแห่ง รวมทั้งบรรลุเรื่องทักษะสีเขียวเข้าไปในหลักสูตร และให้มีการพูดถึงเรื่องอาชีพสีเขียวในฐานะตัวเลือกอาชีพที่เป็นไปได้ โดยยกตัวอย่างจากชีวิตจริงให้เห็นว่างานประเภทนี้สามารถสร้างความมั่นคงทางการเงินให้ผู้ประกอบอาชีพได้อย่างไรบ้าง
- มีข้อเสนอแนะสำหรับกระทรวงพลังงานและกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในการสนับสนุนการรับรู้และสร้างพื้นที่เพื่อให้นักศึกษากับเยาวชนในด้านพลังงานหมุนเวียนและวิถีลดการใช้พลังงานที่บ้าน แต่การประสานงานให้ทุกกระทรวงทำงานร่วมกันนั้นถือเป็นหนทางที่มีประสิทธิภาพมากกว่าในการรับรองว่าเยาวชนจะได้รับการสนับสนุนในด้านต่าง ๆ รวมทั้งความเป็นไปได้ในการจ้างงานและอาชีพสีเขียว กระทรวงศึกษาธิการมักเป็นผู้รับผิดชอบนโยบายและโครงการที่เกี่ยวข้องกับเยาวชน กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นผู้รับผิดชอบประเด็นเกี่ยวกับการจ้างงาน ปัจจุบันกระทรวงต่าง ๆ ยังขาดการประสานงานระหว่างกัน โดยเฉพาะเมื่อเป็นเรื่องการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมที่แต่ละกระทรวงยังมีโอกาสอีกมากในการทำงานร่วมกันในประเด็นนี้

เมื่อกล่าวถึงการให้ข้อเสนอแนะว่าเยาวชนจะสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาสภาพภูมิอากาศ รวมทั้งเศรษฐกิจสีเขียวได้อย่างไรบ้างนั้น ผู้เข้าร่วมการวิจัยในประเทศไทยล้วนเสนอแนวทางเชิงสนับสนุนและการเพิ่มพลังให้กับเยาวชน ยกตัวอย่างเช่น การร่วมกันสร้างนวัตกรรมสีเขียวเพื่อสังคม ผ่านทางการเข้าร่วมกิจกรรม “เยาวชนและความท้าทายที่ไม่จำกัดยุคสมัย” (Generation Unlimited Youth Challenge) และ “โครงการห้องทดลองร่วมกันของเยาวชน” (Youth Co: Lab initiatives) ที่จัดโดยยูนิเซฟและยูเอ็นดีพี (UNDP)

“การแก้ปัญหาสภาพภูมิอากาศและเศรษฐกิจสีเขียวกับเด็กและเยาวชนในภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขง” เป็นการวิจัยมุ่งทำความเข้าใจถึงโอกาสและอุปสรรคในการผสมผสานความยั่งยืนเข้ากับเรื่องเศรษฐกิจทั้งในปัจจุบันและอนาคตของเยาวชนให้ดีขึ้น ถึงแม้ประเด็นความยั่งยืนจะมีการรับรู้กันอย่างแพร่หลายในทศวรรษที่ผ่านมา แต่ก็ยังไม่ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อวิถีชีวิตและการทำงานมากนัก รายงานสรุปเชิงนโยบาย (Policy Brief) เหล่านี้จึงได้ตรวจสอบระดับความตระหนัก และกลไกที่เอื้อหนุนทั้งหลาย ๆ ในประเทศกัมพูชา ไทย และ เวียดนาม อีกทั้งยังได้ศึกษาถึงโอกาสในการเสริมพลังเยาวชนเหล่านั้นให้แสดงบทบาทมากขึ้น โดยเฉพาะในบทบาทผู้นำการเปลี่ยนแปลงไปสู่โลกสีเขียว

รายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์และรายงานสรุปเชิงนโยบายเข้าไปดูได้ที่

- UNESCO website: <https://bangkok.unesco.org/content/report-greening-mekong-action-greener-economy-children-and-youth>
- UNICEF website: <https://www.unicef.org/eap/research-reports>

Published in 2021 by the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, 7, place de Fontenoy, 75352 Paris 07 SP, France, UNESCO Bangkok Office and UNICEF

© UNESCO and UNICEF 2021

This document is available in Open Access under the Attribution-ShareAlike 3.0 IGO (CC-BY-SA 3.0 IGO) license (<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/igo/>). By using the content of this document, the users accept to be bound by the terms of use of the UNESCO and UNICEF Open Access Repository (<http://www.unesco.org/open-access/terms-use-ccbysa-en>).

Original title: Thailand's Ambitious Environmental Vision Needs Youth Involvement. Published in 2021 by UNESCO and UNICEF.

The designations employed and the presentation of material throughout this document do not imply the expression of any opinion whatsoever on the part of UNESCO and UNICEF concerning the legal status of any country, territory, city or area or of its authorities, or concerning the delimitation of its frontiers or boundaries.

The ideas and opinions expressed in this document are those of the authors; they are not necessarily those of UNESCO and UNICEF and do not commit the Organization.

Open Access is not applicable to non-UNESCO and UNICEF copyright photos in this document.

TH/DOC/SHS/21/023-P4-THAI

UNESCO Bangkok Office Social and Human Sciences (SHS) Unit

Mom Luang Pin Malakul Centenary Building
920 Sukhumvit Road, Prakanong,
Klongtoei, Bangkok 10110, Thailand

shs.bgk@unesco.org
 +66 2 391 0577
 +66 2 391 0866
 <https://bangkok.unesco.org>
 @unescoBangkok
 @unescoBangkok
 @unescoBangkok

UNICEF East Asia and Pacific Regional Office (EAPRO)

19 Phra Athit Road
Pranakorn, Bangkok
10200, Thailand

eapro@unicef.org
 +66 2 356 0400
 +66 2 280 3563
 www.unicef.org/eap
 @unicefeap
 @UNICEF_EAPRO
 @unicef.eap

